

Jagten

Svartsot

Når vinden buldrer i vinternatten, men skoven er stille
Da er det bedst at holde sig inde bag lås og slå.

Var dig, var dig,
For den vilde jagt.

Når vinden hylér I nattemulmet på mørke heder,
Og julebluset I askedyngen på arnen ulmer,
Da kan man høre to hundes grøn, en fjern en næmer',
Så si'r de gamle "Nu rider følget, nu starter jagten"

Var dig, var dig,
For den vilde jagt.

Når hestevrinsken og hovslag høres I nattens tomhed,
Sæt stål I døren og spjæld for gluggen, søg ly I halmen,
For da kan flokken dig ej forfølge og volde skader,
Men ve den vandrer, den ganger ene ensomt sted!

Jep!

Stygge er jægersmændene, svare og sorte som døden
Grumme er de sorte hunde, grimme, store og bredøjed'.

Sorte er horsene de rider, sorte er bukkene de rider,
Gru de hvileløses ridt, gjaldene færdes de igen.

Når vintervinden uventet vender, skal du være varsom
Og hører du hovslag og tæller otte på hersens ganger,
Da kan du vide at jagten kommer og kræver ofre,
For med den drages en tid med ufred, din død til følge!

Var dig, var dig,
For den vilde jagt.